

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 28.02.1974, sp. zn. 4 Tz 260/73, ECLI:CZ:NS:1974:4.TZ.260.1973.1

Číslo: 36/1974

Právní věta: Skutočnost, že obviněný je hluchonemý a trpí na epilepsii je překážkou, která při trestném čine vylučuje použití § 314a odst. 1 Tr. por. vzhledem na to, že tieto chyby na zdraví vzbudujú pochybnosti o spôsobilosti obvineného náležite sa obhajovať (§ 314a odst. 2 Tr. por.).

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 28.02.1974

Spisová značka: 4 Tz 260/73

Číslo rozhodnutí: 36

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení před samosoudcem

Předpisy: 141/1961 Sb. § 314a odst. 2
§ 314b odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 36/1974 sb. rozh.

Skutočnost, že obviněný je hluchonemý a trpí na epilepsii je překážkou, ktorá pri trestnom čine vylučuje použitie § 314a odst. 1 Tr. por. vzhľadom na to, že tieto chyby na zdraví vzbudujú pochybnosti o spôsobilosti obvineného náležite sa obhajovať (§ 314a odst. 2 Tr. por.).

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 28. februára 1974 sp. zn. [4 Tz 260/73.](#))

Najvyšší súd SSR na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v prospech obvineného L. Ž., zrušil právoplatný rozsudok Okresného súdu v Prešove z 27. apríla 1973 sp. zn. 4 Ts 376/71 a tomuto súdu prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Samosudca Okresného súdu v Prešove uznal uvedeným rozsudkom obvineného L. Ž. za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 odst. 1 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, ktorého výkon podmienenečne odložil na skúšobný čas jedného roka.

Podľa zistenia okresného súdu obviněný spáchal uvedený trestný čin tak, že 10. októbra 1970 v

popoludňajších hodinách na futbalovom ihrisku Červenej hviezdy v Prešove vbehol počas zápasu na ihrisko a keď ho usporiadateľ V. K. upozornil, aby opustil ihrisko, udel ho viackrát rukou po tvári a po hlave, v dôsledku čoho usporiadateľ spadol na zem a utrpel zranenie, a to pomliaždenie nosa; liečenie a práceneschopnosť poškodeného trvali od 12. do 22. októbra 1970.

Tento rozsudok sa stal právoplatným, keďže nikto nepodal odvolanie.

Proti tomuto právoplatnému rozsudku podal generálny prokurátor SSR sťažnosť pre porušenie zákona. Vytýkal samosudcovi, že vo veci nemal konať, lebo zo spisu bolo zistiteľné, že ide o hluchonemého, ktorý trpí epileptickými záchvatmi. Vzhľadom na tieto chyby na zdraví obvineného sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať a v dôsledku toho mal samosudca vec postúpiť podľa § 314a odst. 2 Tr. por. na prejednanie senátu.

Najvyšší súd SSR preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že samosudca porušil zákon.

Podľa § 314a odst. 2 Tr. por. vo veciach trestných činov, ktoré podľa § 314a odst. 1 Tr. por. patria do vecnej pôsobnosti samosudcu, má konať senát, ak vzhľadom na telesné, alebo duševné chyby obvineného vzniknú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať.

V posudzovanom prípade išlo teda o príčinu, pre ktorú mal vec prejednať senát. Zistilo sa, že obvinený je hluchonemý a nervovo chorý; podľa posudku znalcov – psychiatrov trpí na epilepsiu.

Z obsahu spisu bol uvedený zdravotný stav obvineného zrejímavý a preto samosudca mohol zistiť, že ide o prekážku v zmysle § 314a odst. 2 Tr. por., pre ktorú vec patrí do pôsobnosti senátu. Preto samosudca mal postúpiť vec na prejednanie senátu. Keď to neurobil, porušil zákon v ustanovení § 314 odst. 2 Tr. por.